

Jokisen kahvilassa

Ennen sotia tädilläni Hilda Jokisella o.s. Vesala oli L.S.O:n paikalla kahvila ja konditoriamyymälä. Siinä oli tieltä katsottuna vasemmalla puolella kahvilasali, jossa oli useampia pieniä pöytiä tuoleineen. Pöydän kansi oli maalattu kerman vaaleaksi ja puuosat olivat todennäköisesti petsattua koivua ja samoin tuolit. Pöydillä oli pieni liina ja sen päällä painava, korkea, korkea, kapea ja raskasjalkainen maljakko,

Kahvilassa oli tavalliset ruutuikkunat, mutta konditorian puolella oli yksi näyteikkuna. Myymälässä oli lasitiski ja siinä oli esillä leivoksia ja kaakkuja. Takaseinällä oli hyllyjä, joilla oli mm. pieniä suklaaleivoksia ym. makeisia ja jonkun verran myös tuoretta vastaleivottua pullaa ja jotain vaaleata leipää.

Sisäänkäynti oli edestä, jossa oli pari kolme askelmaa. Siitä tultiin eteiseen, jonka toisessa päässä oli ovi myymälään ja toisessa kahvilaan. Kahvilassa oli myös levysoitin, johon piti laittaa kolikko (en muista minkä arvoinen) ja painaa valintanäppäintä.

Tädilläni oli leipuri-kondiittorikoulutus, jonka hän oli suorittanut Lahdessa. Leipomo oli mäen alla olevassa rakennuksessa. Siinä oli ulkoa tullessa välitien (halssi), jonka tarkoitus oli estää kylmän ulkoilman pääsy ”pakariin”. Yksi pakarin leivinpöydistä on nykyisin Tiina ja Petri Nilssonin keittiössä.

Minä pyörin alle kouluikäisenä siellä norkoilemassa olisiko rikkimenneitä paakelseja. Täti ei kuitenkaan antanut mitään ilman vastapalvelusta ja niinpä minä kuorin siellä lukemattomat kerrat maapähkinöitä. Niitä oli makasiinissa isossa, jostain jalopuusta tehdystä tummassa tynnyrissä. Makasiini oli silloin L.S.O:n teurastamon paikalla.

Minun tehtäviini kuului myös kahvilan maljakoiden pesu ja kukkien laitto. Siihen aikaan ei ollut vielä pulloharjoja. Minulla oli välineenä noin puoli metriä pitkä puutikku, jonka päälle oli kiedottu jotain vanhaa kangasta. Lisäapuna oli hienoa hiekkaa.

Täti lopetti leipomo- ja muun liiketoiminnan sodan alettua, kun omat työt Helvi, Irja ja Helmi

Raili Malmi, kenkäkauppias Eino ja Olga Vesalan tytär, on kirjoittanut tämän muistelmaan tätinsä Hilda Jokisen kahvilasta. Kahvilasta ei ole säilynyt kuvia.

Kirjassa Meidänkin kylässä oli kauppa kerrotaan otsikolla Suutarista kenkäkauppiaksi Vesalan 50 vuotta kestäneestä kauppiasurasta. Raili Malmi on itsekin toiminut kauppiasyrittäjänä Turussa.

joutuivat lottahommiin. Pojista Pekka ja Pentti joutuivat myös sotahommiin.

Ainoastaan Matti, joka oli viisivuotiaana sairastanut aivokuumeen ja jäi 5-vuotiaan tasolle jäi hänen kanssaan.

Raili Malmi

Tämä artikkeli ei ole mukana kirjassa. Se on kirjoitettu maaliskuussa 2017.